

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 297

CLEVELAND, OHIO, FRIDAY MORNING, DECEMBER 22, 1939

LETO XLII. — VOL. XLII.

Nevtralna država naj bi bila skupna bolnišnica

Paris, 21. dec. — Kneževina Luksemburg, ki meji na Nemčijo, Francijo in Belgijo bo morda postala skupna bolnišnica za težko ranjene vojake te ali one armade. Glede tega se je govorilo že lansko leto in ko je izbruhnila vojna, so mnoge države ponudile finančno pomoč, med temi Zed. države, da se izpelje ta načrt. Odbor, ki se peča s tem načrtom ima v mislih več predlogov. Eden teh je, da bi se sprejemalo v zdravljenje samo take vojake, ki so ranjeni na plućih. Drugi načrt je, da se bi sprejemalo samo težko ranjene ujetnike in tretji načrt, da bi se sprejemalo vse težko ranjene vojake, ki so bili ranjeni v bližini te države.

Pogajanja glede te splošne bolnišnice se vrše zdaj z vsemi vojskujočimi državami. Prvi pogoj za vzpostavitev take bolnišnice bi bil, da bi se od vseh vojskujočih držav upoštevala nevtralnost kneževine Luksemburg.

Izjava councilmana Novaka

Mr. John M. Novak, councilman 23. varde, nam je poslal za priobčitev sledeče: "Doznan sem, da je bilo naznanjeno, da bom govoril na nocojšnjem shodu v Hrvatskem narodnem domu, ki ga prireja Workers Alliance. Tem potom izjavljam, da kdor je rabil moje ime, je to storil brez moje vednosti in dovoljenja. Kot councilman 23. varde sem vedno pomagal onim, ki so bili v potrebi, ne glede na to, če so spadali h neki organizaciji ali ne.

"Torej kdor je izlorabil moje ime z shodom Workers Alliance (komunistična organizacija), je to storil z namenom, da bo zavajal občinstvo, — John M. Novak, councilman 23. varde."

Euclid Rifle klub

Članstvo je izvolil osledeči odbor za leto 1940: Predsednik Jim Šepic, podpredsednik Christ Mandel, tajnik Ferdo Jazbec, blagajnik in manager John Dolenc, nadzorniki: Joe Zabukovec, Frank Sober in John Rožanc. Streljanje v dvorani bo vsak 1. in 3. torek v mesecu. Člarnarina za nove in stare člane \$3 na leto. — Srnjakova večerja v nedeljo 28. januarja v Slovenskem domu na Holmes Ave.

Klub "Ljubljana"

Glavna sejo kluba "Ljubljana" se bo vršila v torek 27. decembra ob 7:30 zvečer v navadnih prostorih. Meščani in meščanske so prošeni, da se seje gotovo udeležijo, ker bo volitev novega odbora.

Mr. Marn je doma

Frank Marn, ki se je zadnji teden pobil v avtni nezgodi, je zdaj zopet doma, 640 E. 136th St., kjer ga prijatelji lahko obiščejo.

VRANA VRANI NE IZKLJUJE OČI

"Ubangi klub" je priredil banket v počast novoizvoljenemu mestnemu odborniku William Walkerju. Povabljen je bil župan Burton in okrajni načelnik republikancev, George Bender. Kot znano, so med tema dvema pred nekaj dnevi švigale strele in grozil je tornado. Zato je bilo vse radovedno, kako se bosta gledala na tem banketu.

No, čeprav je bil to zadnji jesenski dan in je bila zima pred duri, je bilo razpoloženje med obema politikarjema jako toplo,

Papež govori za mir

Rim, 21. dec. — Kakor se doznavajo, bo imel v nedeljo papež Pij jako važen govor. Splošno se pričakuje, da bo sv. Oče poslal v svet odločen apel za mir. Star običaj je, da pridejo k papežu v avdienco pred božičem vsi kardinali, ki se nahajajo v Rimu in mu voščijo vesele praznike. Tako bodo storili tudi v nedeljo in ob tej priliki, na predvečer praznika miru in dobre volje, bo papež spregovoril močno besedo narodom, naj se sporazumejo in mirujejo med seboj.

Da bo imel papež v nedeljo važen govor, kaže dejstvo, da bo vatikansko glasilo, ki se ne tiska ob nedeljah, to nedeljo izšlo v posebni izdaji, da bo svet čital papeževo poslanico dan pred božičem in ne šele dan po božiču.

Ali nerojen otrok lahko toži za odškodnino?

Greensburg, Pa. — Na sodnijski v tem mestu je prišlo do važnega vprašanja, če je otrok, ki je dobil poškodbe še predno je bil rojen, upravičen do denarne odškodnine. Mrs. Harland Berlin toži za \$25,000 odškodnine za svojega 10 mesecev starega otroka. Tožena je prodajalna, v kateri je mati, ko je bila noseča, padla, vsled česar je poškodovana otrokova hrbtenica, da ne bo mogel nikdar stati pokonci. Trgovci trdi, da otrok ni upravičen do poškodbe, ker še ni bil na svetu, ko je dobil poškodbe. Sodnik še študira zanimiv slučaj.

Čevlji in olje v morju

Mexico City. — Nemški parnik Columbus, ki ga je posadka zažgala pred par dnevi, da ni padel v roke Angležem, je vozil več sto tisoč parov čevljev, izgotovljenih v Mehiki in namenjenih za nemško armado. Dalje je vozil parnik sode olja in gasolina, napolnjene do polovice. Te sode bi parnik na gotovem kraju vrget v morje, kjer bi jih pobrale nemške podmornice.

Prehrana šolskih otrok

Sodnija je odločila, da sme šolski odbor skrbeti za prehrano otrok, ki doma radi revščine niso dovolj hranjeni. Odbor je določil letos za to \$80,000. Generalni pravdnik države Ohio, Thomas J. Herbert, je bil prepovedal šolskemu odboru porabiti kak denar za ta namen. Zato je šel odbor na sodnijo, ki je zavrgla odlok državnega pravdnika.

Voščilo od policije

Clevelandski policijski oddelek nas je naprosil, da priobčimo sledeče: "Clevelandska policija upošteva dobro voljo publike, ki pomaga kolikor more, da bodo clevelandске ceste bolj varne za vse ljudi. Policija želi vsem Clevelandčanom vesele božične praznike in varno, srečno novo leto."

Vlada preveč pomaga

Čeprav governor Bricker trdi, da je vlada v Washingtonu kriva religne krize v Clevelandu, pa so tukaj dokazi, da je prav federalna vlada največ pomagala Clevelandu v času religne krize. Od 20. novembra pa do danes je poslala vlada v Cleveland že 215 železniških vozov živih vseh vrst, razen mesa. Mesto že ne more dobiti prostora, da bi doposlala živila spravljala. Relifni komisar Rawley namerava prositi federalno vlado, naj nekoliko počaka s pošiljanjem moka, ker jo je preveč na rokah.

POJASNILO DRUŠTVOM

Skoro od vseh clevelandskih društev smo dobili za priobčitev društvenega odbora za leto 1940. Priobčujemo jih že dlje časa in bomo s tem nadaljevali, da bo vse doposlano priobčeno. Vsak dan priobčimo po eno ali dva društva, ker več jih radi prostora ne moremo. Če bi hoteli vse naenkrat priobčiti, bi jih ne spravili na vse štiri strani. Torej prosimo malo potrpljenja, saj pridejo vsa društva na vrsto, mudi se pa itak ne.

Nemški vojaki trumoma dezertirajo

Brussels, Belgija. — Tukaj se je bila raznesla govorica, da je nemška vojska zasedla državo Luksemburg. Toda na ysem tem je resnice samo toliko, da uhajajo nemški vojaki od svoje armade trumoma čez mejo. Toliko dezertirjev je prišlo, da obmejna straža ni zadostovala pri razoroževanju nemških beguncov in je morala priti pomoč iz glavnega mesta.

Nov grob

Kot smo že včeraj poročali je umrl Jakob Korenčan, star 70 let. Doma je bil iz Horjula pri Vrhniki, odkoder je prišel v Cleveland pred 40 leti. Tukaj zapuščala žalujočo soprogo Johano in tri hčere: Jennie Constant, Mary in Helen, v starem kraju pa brata Antona. Bil je član društva sv. Vida št. 25 KSKJ in društva Clev. Slovenci št. 14 SDZ. Pogreb se bo vršil v soboto zjutraj ob devetih v cerkev sv. Vida in potem na pokopališče Calvary iz pogrebnega zavoda Frank Zakrajšek, 6016 St. Clair Ave. Naj v miru počiva, preostalim pa izrekamo naše iskreno sožalje.

Podružnica 14 SZS

Letna seja je izvolila sledeči odbor za leto 1940: Predsednica Frances Rupert, podpredsednica Frances Globokar, tajnica Frances Medved, 18701 Cherokee Ave., zapisničarica Frances Zulich, blagajničarka Anna Stupica, nadzornice: Gertrude Kapler, Mildred Vodnik, Albina Vesel; zastavonošinja Urška Trtnik in Mary Heglar. — Tajnica bo pobirala asesment ta mesec v soboto 23. dec. v dvorani.

Državlanski papir najden

Prošlo nedeljo se je našlo v Ashtabuli, O. državljanski papir, glaseč se na ime Anton W. Vidmar. Dobi ga, če se zgosti pri Jos. De Wald, 3089 W. 111th St. severno od Lorain Ave.

Pobiranje asesmenta

V Slovenskem domu na Holmes Ave. se na 25. decembra ne bo pobiralo asesmenta radi prazničnosti pred prazni. Tako so Clevelandčani ob zabavo, ki se je nekaj časa obetala.

Rusi mečejo bombe v bolnišnice

Papež bo vrnil obisk laški kraljevi dvojici

Vatican City. — Papež Pij XII. je sprejel včeraj v avdienci laškega kralja Viktorja Emanuela in kraljico Eleno. Papež je dajal priznanje laški vladi, ker je znala ostati iz vojne. Poroča se, da bo papež vrnil obisk na 28. decembra, ko se bo podal v kraljevo palačo na Kvirinal, kamor ni stopil noben papež že zadnjih 69 let, vse od ujedinenja Italije. Svoje čase so bili papeži v tej palači.

Ta papežev obisk bo imel za posledico, da bo vladala med Vatikonom in Kvirinalom še tesnejša zveza. Med laško vlado in Vatikonom so bili pretrgani prijateljski odnosi leta 1870, ko je laško vojaštvo zasedlo Rim in so se papeži od tistega časa smatrali za jetnike v Vatikanu.

Temu je napravil konec papež Pij XI., leta 1929. Takrat je dobil obisk od laške kraljeve dvojice. Toda obiska ni vrnil osebno, ampak je poslal v kraljevo palačo svojega tajnika.

Zdaj bo pa prvič po 69 letih, da bo stopil papež v kraljevo palačo. To bo imelo za posledico, da bo vlada bolj naklonjena papežu in bo morda to doprineslo, da bo Mussolini popolnoma zapustil Hitlerja.

Znana norveška ladja potopljena

Norveški parnik Gltrefjeli, ki je mnogim Clevelandčanom znan, ker je bil že večkrat v tujakšnem pristanišču, je bil včeraj torpediran od nemške podmornice ob škotski obali. Kapitan, dva mata, kuhar in en mornar so izgubili pri tem življenje. Parnik je pripeljal 23. avgusta letos papir v Cleveland.

ZAKLAD V PODRTI HIŠI

Kansas City, Mo. — Joseph Johnson, 70 let star zamorski delavec je podiral neko staro hišo. V stenah je našel skrinjico in v njej za \$12,900 bankovcev. Lastnik hiše je umrl že pred leti in od tega časa je hiša že večkrat menjala gospodarja. Zamorec je nesel denar domov, toda videla je neka ženska, ki je povedala policiji. Ta je vzela zamorca denar in sodnija bo določila, čigav bo denar.

Višja mezda za barvarje

Pogodba, ki jo imajo unijski barvarji z kontraktorji, določa zvišanje mezde \$2,00 na dan s 1. januarjem. Kontraktorji so prosili barvarsko unijo, naj bi ne re-flektirala na to zvišanje. Toda unija pravi, da bo vztrajala na pogodbi.

Druga obletnica

V nedeljo ob desetih se bo brala v cerkvi sv. Vida zadušnica za pok. Rudolfom Bukovec. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni.

Iz bolnišnice

Iz Glenville bolnišnice se je vrnila na svoj dom Mrs. Antoinette Krajc. Živi na 1095 E. 67th St. Želimo ji, da bi kmalu popolnoma okrevala.

Pobiranje asesmenta

Članice društva Marije Magdalene, sv. Cecilije in Jutrnanja zvezda se naznanja, da se bo pobiralo asesment danes zvečer od 6 do 8 v stari šoli sv. Vida.

Finci napadejo Leningrad?

Helsinki, Finska. — Finsko vojaško poveljstvo je zagrozilo, da bo vrnilo bombardiranje finskih mest z ruskimi letali s tem, da bo poslalo letala nad Leningrad, ki je drugo največje rusko mesto z 3.500.000 prebivalci. Leningrad je obdan z zamrznjenimi močvirji, brez kakega večjega mesta v bližini in s slabimi železniškimi zvezami. Zato bi pa mestno prebivalstvo ne moglo bežati nikamor, če bi začela finska letala metati bombe in bi nastala v mestu prava panika.

Finsko vojaško poveljstvo dozdaj še ni poslalo letal nad Leningrad, toda če bodo Rusi še nadalje bombardirali finska mesta, potem bodo Finci prisiljeni vrtniti milo za drago.

Zanimive vesti iz slovenskih naselbin

V Fairport Harbor, O. je umrl John Vider, star 35 let in doma iz Grosuplja na Dolenjskem. Umrl je v okrajnem zavetišču in ni bil pri nobenem društvu.

V Milwaukee, Wis. je umrl Stefan Rauser, star 48 let in doma iz Hermagore na Koroškem.

V La Salle, Ill. je umrl John Pelko, doma od Bele cerkve na Dolenjskem. Zapuščala družino.

Blizu Ely, Minn. so našli na česti mrtvega farmarja Matha Štefina. Poleg njega je bila košara z gročerijo. Očividno je umrl za srčno kapjo. Bil je star 57 let in doma nekje z Notranjskega. V Ameriki je živel 35 let in zapuščala dva sinova in tri hčere.

Na Ely, Minn. so bili pri volitvah 5. decembra poraženi vsi slovenski kandidati razen Jos. Mertla, ki je bil izvoljen za pod-sodnika. Izvoljeni so bili drugorodci, ker Slovenci niso bili edini.

V Woller, Texas je umrla Lizi Gostišnik, roj. Golob, doma iz Rečice v Savinjski dolini. Stara je bila 59 let. Iz starega kraja je prišla leta 1904. Tu zapuščala družino.

V Pueblo, Colo. je imel slovenski farmar Joe Zupančič nesrečo, da je s svojim avtom trčil v drugega. On in njegova žena sta bila le malo ranjena, v drugem vozilu sta bili pa dve osebi ubiti in več ranjenih.

50 LET ZAPORA ZA BOMBO

Dallas, Texas. — E. R. Wyatt, star 36 let, bivši ravnatelj na eni izmed tujakšnih šol, je bil obsojen na 50 let zavora, ker je vrget skozi okno v stanovanje 26 letne Mary Miller bombo, ker ga dekle ni marala. Mary je zbežala iz so-be, predno se je bomba razletela, ki je potem porušila hišo.

Trije purani zastoj

Nocoj se bo dalo tri purane, po 12 funtov vsak, popolnoma zastoj na petkovi zabavi v dvorani cerkve sv. Vida. Rabite kupiti, ki je danes priobčen na zadnji strani našega lista in se udeležite te zabave.

Društvo Zvon

V nedeljo 24. decembra ob desetih dopoldne se vrši letna seja pevskega društva Zvon. Seja bo zelo važnega pomena, zato naj se udeležijo sleherni član. Sklepati bo treba o mnogih važnih zadevah in volilo se bo tudi odbor za 1940.

Sovjeti so z letali deževali bombe na finska mesta ter z razdejanjem slavili 60 letnico Stalina Groznega

FINSKA ARMADA JE NA SEVERU POGNALA RUSE V DIVJI BEG

Helsinki, 21. dec. — Trikrat, ozračje je bilo ugodno za ruske zaporedoma so danes ruska letala deževala smrt in razdejanje ob južni obali. Več kot 30 bomb je bilo vrženih v mesto Helsinki.

Nekaj teh jih je padlo na zasilni so Finci zlomili rusko vrsto no bolnišnico Rdečega križa, ter na otroško bolnišnico ter poškodovale več poslopij bolnišnice. Bombe so precej poškodovale tudi šolo za slepce. Dva bolnika sta bila ranjena in poroča se tudi o par smrtnih žrtvah.

Pri zadnjem napadu se je slisalo letala nad kolodvorom, toda nobena bomba ni padla tukaj. V Helsinki je padla ena bomba na petnadstropno hišo in je prodrla skozi tri stropne, toda ni eksplodirala. Bomba je bila delana po vzorcu torpedov, ki imajo namen, da se zarinejo globoko v hišo, predno se razlete.

Na južni obali so bombe zažgale petnajst hiš v mestu Abo in dve v Tammerfors. To zadnje je znano kot industrijsko mesto. Največ bomb je padlo v mestni oddelek, kjer stanujejo delavske družine. Izrečno čisto kaj dnevi.

Finci iščejo posojilo v U. S.

Washington, D. C. — Iz finančnih krogov se poroča, da išče Finska v Zed. državah \$50,000,000 posojila od ameriške vlade, Rusom. Toda tako posojilo bi bilo nanesprotno principom vlade, ki jih je izvajala napram drugim državam, namreč, da se ne posodi denarja za nakup vojnega materiala. Pa tudi če bi bila vlada naklonjena takemu posojilu, bi čeprav bo to Fincem dobro došlo, vendar pa neobhodno potrebujejo letal, topov in municije, če se hočejo še kaj dolgo ustavljati Rusom.

Odlični japonski voditelji so proti Rusiji

Tokyo, Japonska. — Kakih 600 najodličnejših Japoncev se je zbralo k javnemu zborovanju, pri katerem so apelirali na vlado, naj ne sodeluje z sovjetsko Rusijo in naj se izogiblje aktivnosti, namerjene proti Zed. državam in Angliji. Dalje je zborovanje apeliralo na vlado, naj stori potrebne korake, da se konča vojna na Kitajskem. Japonski voditelji so svarili vlado proti tajnemu delovanju komunistov.

U. S. porota je obtožila 16 Clevelandčanov

Detroit, Mich. — Federalna porota je obtožila 16 Clevelandčanov in 14 drugih, ker so operirali protipostavni likerski sindikat in s tem oškodovali federalno vlado za najmanj \$100,000. Sindikat je bil aktiven v Detroitu, Chicagu in Clevelandu. V zadnjih treh letih je sindikat razpečal 30,000 gal. nepostavnega žganja. Med obtoženimi je tudi Angelo Porello, ki čaka na obravnavo radi umora Josipa Smeraldi, ki ga je ustrelil 11. novembra.

DELA VSTVO BO ZAČELO BOJ ZA VEČJE ZASTOPSTVO V LEGISLATURI

Clevelandska delavska federacija bo začela z delom, da se priboji mestom večje zastopstvo v državnih postavodajih. Razne delavske unije bodo postavile poseben odbor, ki bo potem sestavil načrt, ki se bo predložil volivcem v odobritev. Ta načrt bi razdelil okraje v državi Ohio tako, da bi dobila mesta več reprezentativnosti, da ne bi bila državna postavodaja nadvladovana po podeželskih okrajih, ki imajo zdaj večino v državnih zbornici.

O tem se govori že najmanj dvajset let, vendar se dozdaj še nič konkretnega ukrenilo. Ker imajo mesta sorazmerno manj zastopstvo v legislaturi, tudi nikdar ne morejo doseči svojih zahtev, ker so poslanci z dežele volji podpisov, da se ga lahko predloži drugo leto volivcem na glasovanje. Sedanja ustava države Ohio glede okrajnih zastopstev je bila sprejeta leta 1902 in ta določa, da ima vsak okraj, naj bo še tako majhen, vsaj enega zastopnika v državnih postavodajih. Tako ima, na primer, 50 malih okrajev v državi, ki po bivalstvu ne štejejo toliko kot okraj Cuyahoga, 50 zastopnikov, okraj Cuyahoga pa samo 18.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

617 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 297 Fri., Dec. 22, 1939

Kako republikanci lahko zmagajo

Senator Burton K. Wheeler, demokrat iz Montane, ki ima sicer tudi veliko upanje, da bo nominiran za predsedniškega kandidata, je izjavil, da bo republikanska stranka drugo leto izvolila svojega pristaša za predsednika Zed. držav, če bodo imeli demokratije za kandidata kakoga reaktorarja. Senator Wheeler se je pravkar vrnil iz zapadnih držav, kjer je tipal pri politikarjih za njih mnenje glede predsedniškega kandidata. Wheeler ni hotel reči, če bo on sam kandidat ali ne, rekel je samo toliko, da bo o tem spregovoril, kadar se bo Roosevelt enkrat izjavil, kaj namerava napraviti.

"Po mojem mnenju," je rekel Wheeler, "so ljudje na zapadu za kakoga liberalnega kandidata. Naravno so ljudje tam bolj za republikansko stranko in tega svojega mnenja ne bodo spremenili, če bodo imeli demokratije konservativnega kandidata. Raje bodo volili za republikanca, kot za reaktorarja demokratske stare garde." Ni pa hotel povedati, katerega demokrata misli kot reaktorarja, sodi se pa, da podpredsednika Garnerja, ki je znan kot konservativen in nasproten novemu dealu.

Po mnenju politikarjev bodo demokratije po volitvah drugo leto še vedno kontrolirali senat. Dežela bo izvolila drugo leto predsednika in podpredsednika Zed. držav, 34 senatorjev in 435 poslancev. Republikanci trdijo, da bodo dobili večino, ker so dobili že lansko leto precejšno zmago v senatu in poslanski zbornici, dasi še nimajo večine.

Vsega skupaj imajo demokratije v senatski zbornici danes 69 mest, 23 jih imajo republikanci, dva farmarja laborita, en progresivec in en neodvisen. Če dobijo republikanci vseh 25 demokratskih mest, ki bodo šli na volitve, bodo imeli v senatu 48 glasov, to je natančno polovico senatorskih glasov. Ampak če bi republikanci dobili vsaj enega izmed drugih manjšin, recimo progresivca, ali farmarja laborita, potem bi imeli pa, seveda, večino.

Toda nekaj teh demokratskih senatorskih mest, ki pridejo na volitve, jih je iz solidnega juga, kjer republikanci ne morejo zmagati. Nekaj drugih senatorskih mest imajo pa demokratski veterani, ki so radi svojih odličnih zmagovalnih rezultatov.

V sledečih 34 državah bodo drugo leto volili senatorje: Illinois, Nebraska, Pennsylvania, Maryland, Florida, Indiana, Ohio, West Virginia, New Jersey, Maine, North Dakota, Montana, Texas, Tennessee, Kentucky, Missouri, Virginia, Wyoming, Mississippi, California, Nevada, Utah, Arizona, Michigan, Minnesota, Vermont, Washington, New Mexico, Wisconsin, Massachusetts, New York, Connecticut, Delaware in Rhode Island.

Z ozirom na nekaj zmag v letu 1938 republikanci računajo, da bodo drugo leto zmagali v najmanj 21 državah. V sledečih osmih državah so republikanci gotovi, da bodo vzel demokratom senatorski sedež: Nebraska, Pennsylvania, Indiana, Ohio, Wyoming, Massachusetts, Connecticut in Rhode Island. Tako upajo imeti republikanci po prihodnjih volitvah najmanj 31 mest v senatu in nekateri so gotovi, da jih bodo imeli še več.

Švedsko skrbi odpoklic poslanke

Vsa Skandinavija je nemirna, ker se je začela stezati temna senca sem od ruske strani grozi zatemniti vse skandinavske dežele. K temu se je pa pridružila še druga skrb, ker je namreč Rusija nenadoma odpoklicala iz Švedske svojo poslanko, Aleksandro Kollontay, ki je svetovno priznana kot diplomatka prvega reda.

Gospa Kollontay je bila zadnjih 16 let poslanka v skandinavskih deželah. Njen nenadni odpoklic je dvignil dvojno vprašanje: ali bo odšla v politično pozabljenost, ali pa je njena navzočnost potrebna v Moskvi, ko dela Stalin za okupacijo Skandinavije.

Kot poslanka v Skandinaviji, v Oslu in Stockholmu, je gospa Kollontay vedno delovala na to, naj bi se skandinavske dežele raje zblížale z Rusijo kot pa z Nemčijo. Rojena je bila 1882 kot hči ruskega generala Domontoviča. Ko je stara 20 let, se je pridružila revolucionarjem. Leta 1905 so jo radi njene protidržavne aktivnosti zaprli, toda ker je imela vplivne prijatelje po očetovi strani, je bila kmalu na svobodi.

Kmalu zatem jo je njen oče oženil z polkovnikom Kollontay menci, da si bo s tem izbila iz glave svoje radikalne tendence. Toda ostala je zvesta svojim načelom, čeprav je morala to skrbno skrivati pred svojim možem.

Malo pred svetovno vojno jo je pa zopet izsledila ruska tajna policija in naglo je morala oditi iz Rusije. Odšla je v Pariz, kjer se je sestala z Leninom in ko je bila strmoglavljena ruska carska vlada, se je gospa Kollontay spomnila Lenin in jo poslal v Stockholm, da bi tam organizirala rusko špijonažo. Toda švedska vlada je bila pazna in gospa Kollontay je morala naglo iz dežele.

Pa radi tega ni izgubila naklonjenosti Moskve. Leta 1923 je bila poslana na Norveško kot poslanka, leta 1930 pa je bila imenovana kot poslanka za Švedsko, kjer je bila do zdaj.

Švedska in ostale skandinavske dežele se boje, da je odnesla s seboj domov važne informacije, ki bodo zelo prav prišle Stalinu pri njegovih načrtih.

BESEDA IZ NARODA**Slovenski božič v Newburgu**

Da, tudi pri nas v Newburgu se bo slišal tisti nad vse lepi angeljski glas starodavnih božičnih pesmi, ki so večno lepe in nam Slovencem tako priljubljene. Mi starejši se jih še spominjamo, ko so bile pred mnogimi leti tako lepo pete v stari domovini. Sedaj smo tu v novi domovini in vedno se sliši mnogo novih pesmi, ki so tudi lepe, a spomin se nam še vedno obudi in srce nam zaželi, da bi še in še slišali pesmi božičnih dni, iz starodavnih dni, katere so prepevali naši dedje in ki so jim bile nad vse ljube in drage. Te bi sedaj tudi mi radi slišali.

Naša želja se nam bo izpolnila ravno sedaj za ta prelepi božični praznik. Pridite farani sv. Lovrenca v nedeljo večer v Slovenski narodni dom na 80. cesti. Slišali boste nekaj prelepega, ko bo na odru našega doma podan "Slovenski božič," katerega nam bodo predstavili naši vrli pevci iz Collinwooda in sicer društvo Ilirija pod vodstvom Martin Rakarja.

Ko so zadnjo nedeljo predvajali to predstavo v Collinwoodu, je bila dvorana nabito polna in upamo, da bo tudi v nedeljo v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti vse zasedeno. Vstopnina je zelo nizka in vsi ste vabljeni od blizu in daleč.

"Slovenski božič" je naslov krasnega oratorija slovenskih božičnih pesmi, katerega je priredil Rev. Matija Tomc, eden najboljših slovenskih glazbenikov sedanjega časa v Sloveniji. Ta oratorij je kot nekakšna opera, ki nam predloči ves skrivnostni dogodek svete noči.

Ker je to delo res nekaj pristno slovenskega in nekaj našega, zato vem, da nam bo ta lepi božični večer res v veselje in radost. Rekel bi, da če je res še katero srce mrzlo in otrplo, naj se vsaj sedaj zgane ob največji sreči, ki nam jo je dal dobri Bog. "O sveta noč, blažena noč..." Odrašenik nam je rojen nocoj. Angelci so prepevali, pastirci so se klanjali, vsi ljudje so se radovali.

O človek, pridi tudi ti nocoj, raduj se v tej sveti božični noči, ker prišel je On, da reši nas sirote. Res ni lepše prilike za nas, kot ravno sedaj in srečni smo mi farani v Newburgu, ki bomo imeli priliko v teh svetih dneh prejeti Odrašenika v svoja srca in mu biti hvaležni, da je prišel prebivati k nam. Z nebeski pastirci bomo prepevali lepe božične pesmi.

Pridimo vsi skupaj v nedeljo večer, da slišimo najlepše pesmi svete noči. Voščim in želim vsem vesele božične praznike, Anton Meljač.

Božična prireditev

Kakor vsako leto, tako bomo tudi letos imele pri sv. Kristini božično prireditev. Častite sestre se vsako leto potrudijo, da napravijo lepo božično. Otroke poučujejo vsak dan po šoli, da bo prav gotovo vse pripravljeno in urejeno za dan 26. decembra, ko se vrši ta predstava. Vedno so pohvaljene, da pripravijo krasne igre in tako bo tudi letos, čene še boljše.

Zato vam priporočam, da se vsi odločite in gotovo pridete ta dan k sv. Kristini na 222 St. Več ko vas bo prišlo, bolj bo lušno. Program se prične ob pol osmih zvečer in bo sledeč: Sveta noč — živa slika; Preveč božiča — žajlogra; Živi glasovir — prof. Kriz in Jr. High Girls; Čudna stava — slovenska šaloigra (D. Lužar, W. Roberts in R. Krall); Dežela snežnega moža — pesem z dejanji; Parada palčkov — pri

in drugi razred; Zar sveč — piano (H. Kotnik in M. Saso); — Kdo je rekel, da ni Miklavža??? — dečki 5. in 6. razreda.

Kakor vidite, je zelo bogat program in vstopnina samo 40 centov za odrasle in 10 centov za otroke. Po igri bo prosta zabava in vsakovrstna postrežba. Za ples po igri bo vstopnina samo 25 centov. Zato se pa vsi odločite, da pridete prav gotovo, ker bo res lušno, tudi jaz bom tam — v mislih.

Končno pa vam želim vesele božične praznike in prav srečno in zdravo novo leto, Lucinka Terškan.

Razno iz Euclida

"Mir ljudem na zemlji!" — Kako pomembne besede in to posebno sedaj, v teh kritičnih časih, ko se narodi koljejo vse vprek, a vse le v korist bogatašev. Kdaj bo zavladal med nami mir, da si bomo lahko podali roke s zavestjo v srcu, da smo vsi enaki? A, žal tega izgleda še ni in celo naš mali slovenski narod je ves razcepljen, v več različnih skupin, dasi je to v našo lastno škodo.

Naj nam bodo letošnji božični prazniki v spodbudo, da bomo pozabili medsebojno sovražnost in si voščili drug drugemu s ponosom, da nas je rodila slovenska mati ter da bo naš narod tudi drugim v ponos in pokazimo kaj smo in kaj lahko dosežemo, če smo složni.

Poglam vam na srce, da dobro premislimo (prej omenjene besede in se držimo zapovedi: "Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe!")

Da si bomo laglje voščili božične praznike in v večjem številu, se vrši seja članov kluba društev Slovenskega društvenega doma v soboto 23. decembra ob pol osmih zvečer. Dolžnost vseh članov je, da se vsaj enkrat na leto snidem skupaj, kot ena sama velika družina. Seja je sklicana po Klubu društev in ob tej priliki se bodo razdelile tudi članske karte za leto 1940. Ne pozabite udeležiti se te seje.

Na starega leta večer bo zopet običajna veselica in sicer skupno z pevskim zborom "Slovan," ker pa pri nas po navadi ne zadostuje samo en dan, bomo nadaljevali še drugi dan, to je na novega leta dan. Ta dan bo posvečen ustoličenju naše bodoče županje, Mrs. Frances Julajlia. Za pomoč pri domu ji bo tudi ljubljanska gospodinja Agnes Godec. Na ogled bo tudi ostali ljubljanski štab.

Kakor omenjeno bo veselja in zabave za vse kar dva dni in vem, ter pričakujem, da se bo cenjeno občinstvo odzvalo v kar največjem številu, saj poznate euclidsko gostoljubnost.

Ko bo pa to dvodnevno veselje malo pojenjalo, je pa zabeležen še en dan, ki je namenjen v razvedrilo in sicer 28. januarja popoldne in zvečer. Za dotični dan se pa naše dramsko društvo "Naša zvezda" že pridno pripravlja in vadi za komedijo v treh dejanjih pod spretnim vodstvom našega režiserja g. Peter Šter. Več o tej igri še pozneje.

Ob zaključku želim v imenu Slovenskega društvenega doma prav vesele božične praznike in veselo novo leto vsem našim sodelavcem in čitateljem tega lista in sploh vsemu jugoslovanskemu narodu.

Za Klub društev Slovenskega društvenega doma, John Korošec.

—Huda nesreča pod vozom. V Malem Lipoglavu se je na slabi cesti zvrnil voz sena na 46 letnega posestnika Jož. Petka in ga pokopal. Petku je pri tem zlomilo levo nogo.

Iz Girarda

Direktorji Slovenskega doma v Girardu, Ohio, so potrdili sklep sestanka skupnih slovenskih domov v Ohio. Na tem sestanku je bilo sklenjeno, da vsak dom prispeva \$20.00 v skupno blagajno, da bo odbor imel nekaj denarja na razpolago, kadar ga bo potreboval. Tukaj je dokaz, da Slovenski dom v Girardu želi biti v zvezi slovenskih domov, ker smo sprevdili, da je to nekaj koristnega za naše domove, ker se vse združuje, zakaj se ne bi tudi Slovenski narodni domovi, saj vidimo, da vsaka naselbina, ki ima Slovenski dom, ima do tega tudi koristi.

Zadnjič sem bil tudi omenil, da bomo imeli pri nas SMZ in SZZ svojo zabavo, se nisem prav nič zlagal, kar mi lahko vsak potrdi, ki je bil navzoč. Ko je bila ura sedem zvečer, so naši možaki že nastavili pivo in vse kar spada zraven, nato pa so prihiteli še ženske na pomoč v veliki dvorani. Mislil sem že, da je velika noč, ko sem videl kaj vse razlagajo po mizah. Vsak član S. M. Z. si je mislil po svoje in sprasoval kaj neki bo to. Člani S. M. Z. smo pripravili kar najbolje smo znali in mogli in članice S. Z. Z. so pa hotele pokazati, da smo združeni, kar je bilo tudi razvidno, ko je bilo vsega toliko napravljenega.

Začeli smo z sejami in prav hitro je šlo naprej, ker vsak član je hotel vedeti kaj neki bo po seji. Odbor, za leto 1940, je bil prav hitro izvoljen: predsednik Joe Turk, tajnik-blagajnik Tone Gabrovšek ml., zapisnikar John Anžiček, nadzorni odbor kakor je bil lansko leto. Kar se pa tiče seje pa ne bom nič omenjal, povem naj samo toliko, da smo dobili štiri nove člane še tisti večer, ko smo bili že z vsem gotovi. Ženske so se posedle krog miz in veselo zapele božične pesmi, moški pa smo hiteli okrog z mrzlim pivom in drugimi dobrotami. Kmalu pa se je oglašil naš harmonikar Joe Umek in nato pa je šlo vse po pravi kranjski navadi.

Pokazali smo, da se imamo prav radi, a kako dolgo smo bili na tej zabavi, pa jaz ne morem povedati, rečem pa, da takega sestanka še nismo imeli. Torej, to je že lep začetek in kako bo drugo leto bomo pa še videli.

Pri Slovenskem domu je stari odbor: predsednik Mike Bogovich, podpreds. Tone Gabrovšek ml., tajnik John Anžiček, blagajnik Joe Turk, zapisnikar Joe Laurencič. Direktorji so: Mike Bogovich, John Anžiček, Joe Turk, William Cekuta ml., Tone Gabrovšek st., Tone Gabrovšek ml., Joe Komlanc, Toni Rus, Jakob Kerstinc, Valentin Kosmach, M. Leskovec, Frank Zalokar, Joe Laurencič, Toni Jalen.

Kakor vsako leto, smo tudi za letošnje sklenili, da se vrši prosta plesna veselica na starega leta večer. Za godbo bo skrbel Kovarčičev orkester. Kdor pozna te fante, že ve, da se bo plesalo...

Ker bo pa staro leto na nedeljo, zato bomo mi proslavljali v soboto večer, ker tukaj nam ni dovoljeno plesati ob nedeljah. Saj bo tako še bolje, ko bomo en dan prej opravili, se bomo v nedeljo pa malo v klubu pozabavali in čakali novega leta. Torej ne pozabite in gotovo pridite v soboto v Slovenski dom. Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem prijateljem Slovenskega doma in čitateljem Ameriške Domovine,

John Anžiček, tajnik SD.

—Po 45 letih zvesti službi umrl. V častitljivi starosti 80 let je umrl g. Janez Odlag. Pokojnika je imel tekom svojega življenja samo dva gospodarja, katerima je služil skupaj nad 45 let. Kot hišni oskrbnik in tesar je bil 34 let neprestano v službi pri mestnem stavbeniku Rudolfu Kiffmanu v Mariboru.

Pevski zbor "Slavčki"

Minilo je že pet let, odkar je bil ustanovljen prvi mladinski pevski zbor "Slavčki" na St. Clair Ave. Naš delavni pevovodja in ljubitelj slovenske pesmi, g. Louis Šeme se je mnogo trudil, da je te mlade pvice tako izvežbal, da so lahko nastopili že prvo leto na odru Slovenskega narodnega doma.

Že prvi koncert je bil prav lepo uspel, kar je pripisovati dejstvu, da so se starši veliko zanimali in vpisali svoje otroke v mladinski pevski zbor Slavčki ter jih tudi redno pošiljali k vajam in tudi sami bolj pogosto zahajali na seje. Vem, da je bil g. Louis Šeme tega napredka zelo vesel. V par letih je bilo število tega zbora narastlo na 200 dečkov in deklic.

Prirejali so koncerte, domače zabave in tudi igre, katere so že parkrat igrali ter so se vselej po kazali, da so bili dobro izvežbani, za kar gre v prvi vrsti priznanje požrtvovalnemu učitelju g. Louis Šemetu, ki se je vselej mnogo trudil, da je izvežbal te male igralce, da so bili zmogni nastopiti na odru. Res jih je bilo kar veselje gledati kadar so nastopili v tako lepem številu pri koncertih. To je bila res živa slika naše mladine.

Gospod Louis Šeme je potem ustanovil še pet mladinskih pevskih zborov, a žal da moram rabiti besede g. Louis Šemetu, ki je rekel, da so vsi zbori sedaj bolj močni kakor pa je naš na St. Clairju. Še v Newburghu, ki je manjši naselbina, pa je več pevcev in med njimi tudi že precej odraslih, le fantov se pogreša pri vseh zborih.

Naj še omenim, da sem bila navzoča pri igri "Mavrica," katero so vprizorili pevci mladinskega pevskega zbora "Kantarčki." Do solz sem bila ganjena, ko sem videla našo tu rojeno mladino tako pravilno igrati, pokazali so po svoji najboljši moči, svojo nadarjenost in igrice "Mavrica." Vsem mladim igralcem in igralkam izrekam najlepšo pohvalo, posebno pa našemu pevovodji za skladbo te prelepe igre. Želela bi, da bi se tudi na St. Clairju malo bolj zanimali za naš pevski zbor "Slavčki" in tudi tukaj enkrat ponovili to krasno predstavo.

Najlepša pohvala in priznanje pa gre naši neumorni delavki na kulturnem polju, gđc. Ančki Traven. Ona navdušuje mlade pevce, daje jim poguma, ker vidi, da iz njenega srca klije res prava ljubezen do slovenske pesmi. Kantarčki, bodite ponosni, da imate v svoji sredi res pravo slovensko dekle. Zavedajmo se koliko ona žrtvuje v prid vseh mladinskih pevskih zborov pri katerih vodi tajništvo že več let in to vse poleg svojega rednega dela. Le tako naprej Ančka, tvoja dela ne bodo pozabljena. S tem nam pokažeš, da ljubiš slovensko pesem, spoštujš svoje starše in našo staro domovino, ki nam je dala življenje in našo lepo slovensko pesem.

Torej, spoštovani starši, apeliram na vas in če vam je slovenska pesem in melodija še kaj pri srcu, vpišite svoje otroke, dečka ali deklico, v mladinski pevski zbor Slavčki. Sprejemajo se otroci od osmega do šestnajstega

leta. Vpišete jih lahko vsako nedeljo ob 10. uri popoldne v Slovenskem narodnem domu, soba št. 2, na St. Clairju.

Namen teh mladinskih pevskih zborov je gojiti slovensko pesem v srcih naše tu rojene mladine ter vcepiti v njih mlada srca to, kar smo mi prinesli iz stare domovine. "Oh, beseda sladka — domovina, ne greš mi nikdar iz spomina, kot iskra živa v srcu tliš, ljubezen k sebi mi budiš..."

Še enkrat poudarjam, če hočete slišati naše Slavčke zvrgeti in prepevati, pripeljite svoje sinove in hčere, da se bo število zopet dvignilo na višino, kot je bilo pred štirimi leti. Naj slovenska pesem še doni, dokler slovenski rod živi!

Voščim in želim vam vesele božične praznike in srečno, zdravo novo leto vsem pevcem in pevkom mladinskih pevskih zborov kakor tudi njih pevovodji g. Louis Šemetu,

Antonija Mihevc, tajnica.

—Vsa rebra si je polomil. Pri Sv. Lovrencu na Pohorju se je nevarno poškodoval žaga Franc Uran. Padel je z žage precej globoko na hode ter si je na desni strani prsi polomil vsa rebra.

Če verjamele al' pa ne

Žensko je povozil avto. Poklican je bil zdravnik. Mož mu je potožil, da žena pač potrebuje zdravniške pomoči, toda ker je družina v silni revščini, ne ve, kako mu bo plačal. Gotov pa ni, če bo žena dobila kaj odškodnine od avtomobilista, ker se je že takrat pri nezgodi izgovarjal, da ni bila njegova krivda.

Zdravnik je bil dobra duša, pa je rekel, naj jih račun nič ne skrbi. Hodil je vsak dan k ženi in ker je videl veliko bedo, je skoro vselej prinesel tudi to ali ono, živež, obleko ali kaj podobnega.

Ženi se ni hotelo obrniti na bolje, ker so nastale komplikacije. Tako je šlo precej časa naprej. Nekega dne pa mož te žene pokliče zdravnika po telefonu in mu silno veselo reče:

"Pomislite, gospod doktor, kako smo srečni! Sodnija je danes določila, da bo žena dobila lepo odškodnino za poškodbe, ki jih mora plačati voznik."

"Potem sta pa gotovo vesela," pripomni zdravnik.

"Vesela? Vsa sva iz sebe! Le pomislite, gospod doktor! Zdaj, ko je denar pri hiši, bo šla žena lahko h kakemu dobremu zdravniku!"

CHRISTMAS SEALS

Help to Protect Your Home from Tuberculosis

"Slovenski božič"

predstavi pevski zbor "Ilirija"

NA ODRU SND NA 80. CESTI

V NEDELJO 24. DECEMBRA

ob 2:30 popoldne

(ZNIŽANE CENE)

PRIDITE VSI!

WINNETOU

Po nemškem tiskarju K. Mays

Krdeli sta se ustavili. Iz po-teptane trave smo razbrali, da sta se dolgo pogajali. Spoprijeli se nista, beli so jezili z rdečimi dalje. Pogajanja so se torej za bele dobro iztekla, podali so se v varstvo rdečih. Odslovili so Apača, ki sta v taboru Komanev pravila, da sta iz rodu Topija in ki ju je Winnetou dal Mehikancem za vodnika. Odjezdila sta na severovzhod.

Naš položaj je bil kočljiv. Gibsonova družba je štela deset ljudi in pridružilo se jim je še štirideset Indijancev, skupaj jih je bilo torej najmanj petdeset. Nas pa je bilo le šestnajst —.

Jezdili smo za združeno sledjo belih in rdečih. Dokler smo bili na odprtem svetu, se nam jih ni bilo treba bati. Nevnar pa bi bilo, če bi jezili po soteskah ali pa v gozdnatem svetu.

In res smo kmalu prispeli do hribov, poraščenih s travo in grmičjem. Skromen potocič, redkost v teh krajih, je prihajal z višin in se izgubljal proti severozapadu. Beli so s svojimi rdečimi zaveznicami ob potoku počivali in napojili konje. Ker je bilo že pozno in ker je bil kraj radi vode za tabor zelo primeren, smo se ustavili tudi mi in se utaborili.

Poprej pa je še mislil Old Death stopiti naokoli, da pogleda, ali smo res tudi čisto sami. Bregovi potoka so bili goli, videlo se je daleč ob njem navzdol. Že po nekaj korakih pa je stari scout obstal, si zasenčil z dlano oči in bistro gledal nekam za potokom proti severozapadu.

Winnetou je stopil k njemu. "Ali je moj brat opazil kaj posebnega?"

"Tamle zunaj vidim dve temni točki. Kulkuliram, da sedita tamle dva volkova —.

Pa čemu sedita volkova tamle? Ti prerijski volkovi so strahopetni kakor nobenega druga žival. Kako da ne bežita —? Ali ju morebiti miče plen —?"

Winnetou je prisluskoval.

"Moji beli bratje naj ne govorijo!" je djaj prst na usta. "Ne-kaj čujem."

Res —! Iz smeri, kjer je videl Old Death dvojce temnih točk, se je čulo slabotno klicanje.

"Človek je!" je vzkliknil Old Death. "Pojdimo pa pogledajmo!"

Zajahalji smo in odjezdili ob potoku navzdol.

Temni točki sta se premaknili. Res sta bila dva prerijska volkova. Ko smo prijezdili bliže, sta se pobrala in počasi odleza v pušavo.

Sredi potoka pa je gledala iz vode človeška glava —. Obraz je mrgolel mušic, vse črno jih je bilo na ustih, na očeh, v nosu in v ušesih.

Nemi smo ostrmeli.

Obupno stokanje je zadrhtelo iz oteklih ust:

"Za božjo voljo, meššurs, rešite me! Pri kraju sem s svojimi močmi!"

V hipu smo bili na tleh.

"Kaj se je zgodilo?" je vprašal Old Death po špansko, ker je tudi neznani nesrečnej po špansko govoril. "Kako ste prišli v potok? In zakaj ne zlezete ven? Saj je komaj pol metra globok!"

"Zakopali so me."

"Vsi vrati —! Človeka so živega zakopali —! Čemu —? Kdo vas je zakopal?"

"Indijanci in beli."

Res je peljala sled ob potoku do kraja, kjer smo našli nesrečnej. V naglici je prej niti opazili nismo.

Old Death je bil veš iz sebe.

"Koj ga moramo spraviti iz vode! Pojdite, meššurs! Izkopati ga moramo. In ker nimamo orodja, ga bomo z rokami izgrebli."

"Ne bo treba z rokami," je pravil neznane. "Tule za mojimi hrbtom nekje je lopata, s katero

so za mene izkopali jamo v potoku."

"Kje? Ni je videti —!"

"Najbrž so jo zagreblili v pesek. Razkopljite ga pa jo bodele našli."

Šli smo iskat lopato. Old Death je vprašal nesrečnej:

"Odkod pa so vzeli lopato, ti isti lopovi, ki so vas zakopali? So jo sami imeli?"

"Moja je."

"Vaša —? Čemu pa nosite lopato po tej puščavi? Ali ste morebiti gambusino?"

"Da."

"A tako —? Seveda, gambusi nosijo s seboj lopato in kramp," je Old Death pravil s čudnim glasom.

Razgrebli smo pesek, našli lopato, stopili v potok in se lotili izkopavanja.

Potok je bil pol metra globok. Na dnu je ležalo gosto blato in pesek, pod njim pa gramoz. Zločinci so izkopali za meter globoko jamo in trdo zaphali blato krog svoje žrtve. Za njegovim hrbtom so vtaknili v potok sulico in na njo nesrečnej privezali glavo, da je ni mogel nagniti. Porh so ga še tudi na rokah in nogah zvezali. Ni se mogel sam rešiti, niti geniti se ni mogel.

Njegova usta so bila komaj za decimeter nad vodo, da si še ustnic ni mogel zmociti. Obraz so mu namazali s svežim, krvavim mesom. Duh sveže krvi je privabil cele roje muh, posedale so mu na obraz in ga strahovito mučile.

Umili smo nesrečnemu gambusinu obraz in mu najprvo dali piti. In nato smo ga izkopali, mu sneli vezi in ga položili v travo na bregu. Onesvetsil se je. Ni čuda! Do nagega so ga slekli in mu hrbet krvavo razbičali.

Zanesli smo ga v tabor, kmalu se je spet zavedel. Dobil je jesti in žrtvoval sem svojo edino nadomestno srajco, razrezali smo jo v trake in mu obvezali ranjeni hrbet.

In potem se ga je lotil Old Death.

"Kdo pa ste prav za prav in kako ste prišli v tak nesrečen položaj?"

"Gambusino sem, kakor sem že povedal. Mnogo sem se že klatil po zapadu. Nazadnje sem delal v neki bonanzi, ki leži dan hoda od tod v hribovju.

V isti službi z menoj je bil tudi neki yankee po imenu Harton, ki —"

Old Death je šinil okoli, kot da ga je pčilo.

"Harton —? Harton ste dejali —? To ime je seveda njegovo rodbinsko ime. In njegovo krstno ime —?"

"Fred."

"Ali veste," je hlastnil Old Death, "kje je rojen?"

"Kako bi ne vedel! Saj ga dobro poznam. V New Yorku je rojen."

"In koliko je star?"

"Blizu šestdeset let morebiti."

"Pravite, da ga dobro poznate —. Ali veste kaj več o njegovih rodbinskih razmerah?"

"Žena mu je umrla. Sina ima, ki je obrtnik v San Franciscu.

Toda povejte — tako nenavadno vas mož zanima — ali ga morebiti poznate?"

Old Death je bil res ves spremljen. Oči so se mu bleščale in njegova upadla lica so rdelela. Hlastno, burno je govoril. Čisto nekaj posebnega je za njega pomenilo ime Harton —.

Na gambusinovo vprašanje se je siloma umiril. Nekaj trenutkov je molčal, pa povedal s svojim običajnim malomarnim glasom:

"Srečala sva se nekoč s tistim vašim Hartonom. Poznam ga. V prav dobrih razmerah je živel.

(Dalje prihodnjič.)

Kamen

Nekega poletnega popoldne je šel star mož po ozki kamnitni poti, ki je vodila iz vasi na morje. Z eno roko si je opiral bok, v drugi pa je trdo držal palico in se nanjo težko naslanjal. Drhet je in signal. Vsak tretji ali četrti korak se je ustavil in se počasi zravnal; prijel je palico oberoč in se ozrl, zvenjeni obraz po starčevsko otožno zasnan.

Bil je zgrbljen. Obleka je ohlapno visela na njem in bila vsa zakrapana. Nosil je le tako, ki so jo bili mlajši v hiši zavrgli, češ, da ni več uporabna. Saj je tudi sam postal neuporaben in zajedav. Čeprav je bilo vroče, je bil kajsi oblečen. Ni se potil, pa je bil tesno zapet. V njegovi krvi ni bilo nobene toplote. V obraz je bil rumen. Oči so bile brez barve in ob robeh krvavo podplute. Na trepavkah ni bilo vejic. Brezzoba usta so bila vdrtja v obraz. Lične kosti so štrlele pod skorjasto kožo kot kolkeve kosti starega konja. Na zvezjenih rokah je bila koža prosnaja, da je bilo videti boleho žilje. Na vratu pod skranjo mu je rastla redka bela brada. Čeprav je bilo čisto brezvetrno, si je bil zavaroval candravni črni klobuk. Kakor ribič na morju si ga je bil privezal z vrstico okoli vratu.

Med hojo mu je vretenasta palica čudno žalostno jekala po ugaljenih apnenčastih ploščah in rahlih kamnih, ki so ležali po poti. Z nogami je udarjal težko in trdo; spodrsevale so mu in pod njimi je škripalo kakor pod kopiti težko otovorjenega konja, ki se ponoči spotika po gorski tesni.

Nikjer ni bilo nobenega glasu. Vse je bilo tiho. Morje je bilo vse stekleno in belo v sončni luči in tako mirno, da njegovo mrmljanje ni dosegalo starna, čeprav je bilo komaj pet sto metrov proč. Obakraj poti so bili zeleni vrtički ovsja in krompirja. Večkrat se je naslonil na kamnitne ograde ob njih in blagroval zoreča žita; oziral se je po ljudeh in bil vesel, ko ni videl nikjer nikogar. Zakaj ribiču ni po sreči nameriti se na ljudi, ko gre na morje.

Starcu se je motilo. Misli mu je slepilo, da se mu je povrnila mladost. Menil je, da gre na morje kakor nekoč.

Prišel je na konec steze in skozi prehod v ogradi zlezal v samotni skalnat svet, ki se je širil nad obalo. Zadihal je vonj morja in od veselja lahno strepetal. Ustopil se je pokonci, si zasenčil oči in gledal v daljo. Videl je neskončno ravan mrgoleče vode, ki se je raztezala do meja neba. Videl je dolgi obalski nasip iz valjastih kamnov. Po škrlitu med valjastimi kamni na obali je uzrl poveznjene čolne, katerih posmoljena dna so se svetila v sončni luči. Videl je čeri, ki so se dvigale obakraj skalnatega zaliva, in tiho morje, ki se je natekalo in odtekalo okoli črnih skal. Videl je stoge posušene morske trave, in v čisto ubeljene zaplate morskega mahu, ki so ga zjutraj nabrale in potrosile vaščanke. In nagloma, so se zgrnili nanj vsi veseli spomini iz fantovskih let, da mu je preostala kri vroče zaplala po žilah.

Na poti dalje je premikal ustnice in drgetal. Stopal je že malone urno in čvrsto. Zakaj privid ga je slepil tako v živo, da mu je bilo, ko da se prebujajo iz dolgega spanja in prihaja v deželo mladosti. In da gre ven loviti ribe.

Ves prevzet veselja si je oddahnil na kamnitni klopi kraj poti. To klop so postavili že v zdavnjih časih ribiči, da so mogli kje počivati s košarami rib, gredoč z obale v vas. Starcu

je počivanje ondod priklicalo čudovite spomine. Mislil je na svoj prvi veliki ribji lov, ko je bil še fant in golobrad. Spominjal se je, da je počival prav tukaj s polno košaro in gledal v neumne poginule ribe, na katerih se je bil glen strdil že v žolico. Kako je bilo tisto prelepo!

Potlej se je bil na lepem zmisil na kamen. In ko mu je ta prišel v mar, je prenehal dihati, se počasi zasukal in s prsmi naslonil na klop, da ga poišče v skalovini. Ugledal ga je in se zdrzil kakor slednji pes, ko dobi pred oči plen. Kamen je bil okrogel granitni čok. Na sljudo povrh je sijalo sonce, da se je ves svetlikal. Bil je na planem prostoru med skalami. Vsenakoli je bilo kamnje zdrobljeno v grušč in mleto v prah, čok pa je ležal v plitvi jami.

Ta kamen je bil na tem prostoru od pomnenja. In odkar kdo pameti, je bila navada, da so vaški fantje na njem preskušali svojo moč in ga vzdigovali. Za vsakega je bil prazen tisti dan, ko je dvignil kamen s tal in "mu dal vetra." Širokot so menili. Če ga je kateri dobil do kolen, so ga imeli za mojstra, za vrstnika najboljših. Če pa ga je dobil do prs, so ga imeli za junaka brez primere, in povsod so govorili o njem. Toda kdor ni uspel in ni premaknil kamna s tal, je bil poslej posmehovanju vseh za tarčo. Tako je bilo od nekdaj, od časov vaških najzdravnejših pradedov.

Stari mož je strmel v kamen in se silno razvnel, ko se je spomnil, kdaj ga je bil vzdignil v prvo. Takrat mu je bilo komaj sedemnajst let. Z nočjo in skriv je bil prišel, da se je junčil z njim, dokler ga ni bolela že prav vsaka mišica. Ravno za colo ga je bil pa le pri vzdignil. Ne za več. Toda malo po malu ga je dobival višje, da so začeli spoštljivo govoriti o njem stari in mladi, ki so ob nedeljah hodili semkaj gledat preskušnje fantovske moči.

Zmisil se je še na svojo največjo zmago, in krmežljave oči so se mu zalile s solzami, da ni več videl kamna, ki je vanj mežikal. Živo pa ga je videl v mislih, v sivem jutrnjem svitanju, ko je bilo še spolzko od rose. V vasi je bila tistikrat svatba. Od navzočnih fantov iz vsega okolja so prenekateri sloveli zaradi svoje moči in postavnosti. Vsi so vso noč veseljavili. Ko pa je skozi odprta vrata nagnečene hiše zasijala po-

dnevna luč, jim je nekdo glasno zaklical, naj nehajo košatiti se in gredo spričat svojo moč na obalo. Da se bo videlo, kdo dvigne granitni čok najvišje! Med vpitjem in smehom so se takoj ravnali tjakaj in za njimi še mnoge ženske. In tam so si slekli suknjiče, pomeli mišice in se spravili nad kamen. Od vseh tistih korenjakov pa ga je samo on dobil do vratu in je ta prišel v mar, je prenehal dihati, se počasi zasukal in s prsmi naslonil na klop, da ga poišče v skalovini. Ugledal ga je in se zdrzil kakor slednji pes, ko dobi pred oči plen. Kamen je bil okrogel granitni čok. Na sljudo povrh je sijalo sonce, da se je ves svetlikal. Bil je na planem prostoru med skalami. Vsenakoli je bilo kamnje zdrobljeno v grušč in mleto v prah, čok pa je ležal v plitvi jami.

Prišel je do kamna in pogled povešen vanj, se je okrepil in ustopil pokonci. Nesel je roke k ustom, pljunil v dlani in jih pomel. Dihnil je iz sebe kar moči sape in se stresel. Potem je začel z nogami grebsti po tleh, da je zadobil držo. Široko se je razkoračil in se v kolnih nagnil malce naprej. Sprehajal ga je močan drget, toda tega mu ni bilo mar. Priognil se je nad kamen.

Položil je nanj roke in zlagoma pribiral moči. Sapa mu je prihajala iz ust neredno po duških in žvižgala od nadehu. Nato je počasi podrseval z dlanimi po kamnu, da najde prijem. Toda kamen je bil tako gladek, da ni bilo tega nikjer dobiti. Obseči ga je bilo treba vsega. Zato se je stari sklonil niže in segel podenj. Toda starost mu je ude tako usušila, da ga ni mogel okleniti in zadobiti prijema. Godrnjaje in stogoten od nemoči svojih rok je motovlil in grabil po kamnu. Kolena so se mu čedalje bolj upogibala. Začel je stokati. Nato je pokleknil pred čok in se nagibal, dokler ni bil s prsmi na njem. Sprostrl je čezenj lakti. Z rokami se je pritaknil tal. Končno je uspel in dobil kamen v prijem. Mučil se je z njim in spet odjenjal. Od napora so se mu pljuča izerpala. Jezik mu je molel iz ust. Hripal je. Oči so se mu začele stekliti.

Potem se je znova začutil na kamnu, ki je bil že vroč od žgečga sonca. Vsevdilj ga je razburjal in blaznil. Pred očmi mu je vstal velik rdeč mozolj. Starec je zdrevel, in grlo mu je zagatilo vozlu podoben sva-

ljak. Kri mu je navrela v glavo. Zile na čelu so se mu nabrekli. Povlekel je ustne vase in zastokal, hreščeče globoko zajel sapo in se loteval kamna. Ta pa je bil skozi negiben. Zdajci je starec slabotno zakrill z rokami, mlahavo padel čezenj in udaril vanj z brado. Po hrbtu ga je spreletel srh. Potlej je otrpnil, od glave do nog močno strepetal, zdrknil s kamna in padel na levi bok. Noge so se mu zlekile. Poskusil je dvigniti glavo, ki pa je omahnila na levo ramo in se ni več zganila, da mu je obraz strmel v nebo. Spodnja čeljust se mu je povesila. Preko nje je prisolizilo iz ust malo rumene vlage. Še nekaj trenutkov ga je stresalo, nato pa je široko odprti oči in povešene spodnje čeljusti obstal strašno pri miru.

Pribrenčale so muhe in ga začele obletavati. Ena njih je kmalu sedla na rumeni curek, ki mu je polzel iz ust. Prignezdila se je druga in v dvoje stala na moč hiteli prepirati se in bzikati okoli njegovih ust. On je negiben dolgo ležal tako. Slišati je bilo le mušje brenčanje. Drugače je bilo vse tiho ko v grobu.

Nato so v tihoto udarili človeški glasovi. Prikazali so se ljudje iz vasi, ki so iskaje in oziraje se klicali in si zasenčevali oči. Prišli so v skalovino, kjer je oni ležal in se mu približevali. Niso ga pa zagledali prej ko na deset metrov. Tedaj so zavpili in stekli k njemu. Ko so se sklonili čezenj, sta se oba moža odkrila in se pokržižala. Ženske so na glas zatarnale. Stari mož je bil mrtev.

Moški srednjih let in sivih las, ki je klečal ob truplu, je na glas dejal:

"Zadnji teden ga nismo mogli udržati doma. Vselej se je izmuznil iz hiše. Ali vidite? Kamen je hotel vzdigniti. Pa mu je počilo srce."

Ta je bil umrlega starca sin. Drugi, neki sosed, je spoštljivo menil:

"Nekdaj ga je mogel visoko vzdigniti. Hvaljen bodi Bog! Vsem stvarstvu nobena reč ne traja dlje kakor človek."

Dvignili so truplo in ga odnesli na sklenjenih rokah. Neka ženska je pljunila v kamen in se prekrižala.

"Napuh je tisti hudič, ki je prvi spravil greh na svet," je dejala.

Odhajali so med glasnim govornjenjem in tožbami.

Kasneje, ko se je zvečerilo, so ljudje od radovednosti hodili gledat kamen, da vidijo, kje je stari mož umrl. In pripovedovali so si o njegovi mladosti in sili pa o svatbeni noči, ko ga je držal vstric vratu in trikrat poljubil. In nato so se navzočni fantje začeli izzivati na preskušnjo moči. Sleki so si suknjič in se začeli otepati s kamnom. — (Angleško Liam O'Flaherty.)

IZ DOMOVINE

—Ponesrečenci z dežele. V Ljubnem na Gorenjskem je doma v kuhinji padla preužitkari- ca Marija Langus in se hudo potolkla po glavi. — Andrej Potočnik, delavec pri Heinricharju v Škofji Loki je razkladal tramove. Med delom pa se mu je zmuznil težak tram iz rok, mu padel na nogo in mu jo zlomil. — Na Jesenicah na Gorenjskem je Franc Ferik, delavec pri Kranjski družbi, na dvorišču tovarne padel tako nesrečno, da si je zlomil levo nogo. — Desno nogo si je zlomila pletilja Franja Stigaršek iz St. Jurja pod Kumom, ko je padla na cesti. Vse navedene ponesrečence so prepeljali v ljubljansko bolnišnico.

Žalostna smrt cestnega pometarja. V noči se je ubil 64 letni Franc Kranjc s Teznea. Kranjc je bil zaposlen kot cestni pome-

tač pri mariborski mestni občini, pa je hodil že 9 let spat na skedenj gostilničarja Maksa Kolnika v Studencih. Tako se je spravljal tudi preteklo nedeljo zvečer spat na skedenj, bil pa je nekoliko vinjen. Na senu mu je spodrsnilo ter je padel skozi svi-sli in priletel na betonska tla. Obležal je mrtev.

—Patrona je eksplodirala v roki 20 letnemu ključavničarju Maksu Gabrijanu v Zg. Radvanju. Šibre so mu raztrgale vso dlan ter se je zatekel po pomoč v mariborsko bolnišnico.

—Nočni požar so imeli na Gomili pri posestniku Jožefu Kovačiču. Goreti je začelo gospodar-sko poslopje, katerega so plameni do tal uničili. Škoda je zelo velika, ker je uničena tudi krma in gospodarsko orodje. Požar bi bil zajel tudi hišo, če ne bi bili pravočasno prišli na pomoč gasilci. Sumi se, da je zanetil ogenj kak klatež, ki je na skrivaj prenočeval na slami.

—Tujski promet v oktobru. Meseca oktobra se je mudilo v Mariboru 1206 tujcev, ki so imeli skupno 3862 prenočin. To je v primeri s prejšnjimi meseci precej pčilo število. Največ je bilo Jugoslovancev — 880 s 3052 prenočinami; zelo je padlo število Nemcev (256 z 645 prenočinami), Čehov je bilo samo 27 s 63 prenočinami, Italijanov pa 18 s 40 prenočinami.

MALI OGLASI

Kdor želi

Lepe grahaste kokoši in piščance, od 4 do 6 funtov težke po 24c funt, jetrne in krvave klobase po 5c vsaka, domače kislo zelje 6c funt, najboljša domača suhe klobase po 28c funt, posebno lepa in velika zaloga doma soljenega in prekajenega mesa in velika zaloga vsakovrstne mlade praseta ne od 18c do 30c funt. Se vljudo priporočam vsem gospodinjam.

Anton Ogrinc

6414 St. Clair Ave.

LETNA SEJA

Tem potom se naznanja vsem članom Kluba Slovenskega društvenega doma, da se vrši letna seja v soboto, 23. decembra ob 7:30 zvečer. Ker se bodo delile tudi članske karte za 1940, je potrebno, da je vsak član navzoč.

Odbor.

TREBUSNE PASOVE IN ELASTIČNE NOGAVICE imamo v polni zalogi. Pošljamo tudi po pošti. MANDEL DRUG CO. 15702 Waterloo Rd., Cleveland, O.

SLOVENSKO PODJETJE BLISS ROAD COAL & SUPPLY CO. Najboljši premog in drva. Pokličite KEmore 0503 22290 ST. CLAIR AVE.

Oblak Furniture Co. TRGOVINA S POHIŠTVOM Pohištvo in vse potrebščine za dom 6612 ST. CLAIR AVE. Henderson 2978

MAR-KET COAL CO. 1261 Marquette Rd ENdcott 1588 FIN PREMOCI! Točna postrežba!

ZAKRAJSEK FUNERAL HOME, Inc. 6016 St. Clair Ave. Telefon: ENdcott 3113

Ignac Slapnik, st. CVETLIČAR 6102 ST. CLAIR AVE. Henderson 1126

Jack Dempsey, bivši boksarski prvak, s svojo ženo in dvema hčerkami

Ko so hrastli šumeli

ZGODOVINSKI ROMAN

Pravijo, da srce srca vedeti daje, toda Vasiliju ni pošepetalo, o čem sta govorila prav ta čas. Posadnik in njegova hči: z nejevoljo in bridkostjo je pripovedoval Tenšin Grunji, da ga je prekanjenec — Ščekin — prevaril in ga, namesto da bi mu pomagal, spravil z dežja pod kap, češ da bo zdaj radi njega vojna z Livonsko zemljo!

Grunja je pobledela in tesno sklenila roke.

"Kaj zato, papa?" je trdo spregovorila, ko je Tenšin umolknil, "jasno je, da usodi nikamor ne uideš. Njemu pa . . . kadar se vrne, ne dovoli, da ga pustijo čez prag!"

Okrog poldne je začel z ruskega brega pihati lehak vetrček, toda za ostrovom zakrili uškuji ga niso čutili.

Samo gozd je zašumel in vrgel nekoliko zelenih vej v vodo.

Ščekin in Klim sta šla na odprt rtiček, ki se je kakor rumen peščen jezik iztezal v morje, in začela ogledovati nebo.

Nevihata se je bližala: rjava megla, ki je stala nad rusko stranjo, se je privlačila bliže in se je že bakrenasto spreminjala.

"Ali ne bi odložil pohoda, Vasilij Petrovič?" je nemirno vprašal Klim, prav po gosje upognil dolgi vrat in pogledoval Ščekinu v oči. "Vihar se bo strašno razdivjal!"

Ščekin je molče obrnil pogled proti Jurjevu.

"V kolikem času se pride v takem vremenu?" je vprašal. "V osmih urah, si pravil."

Klim je prhnil skozi nos. "V takemle vremenu? V dveh urah preletimo, ako ne pojdemo — na dno!" je pristavil.

"Ali naši uškuji ne vzdržijo valov?" je vprašal s kljubovalnim naglasom Ščekin. "Mar plovemo prvič v viharju, ka-li?"

"Valovi niso strašni, ampak veter," je odvrnil Klim. "Ako nam vihar zlomi jambor, kaj počnemo potem? Z vesli ne prideš nikamor, ker te zalije voda."

"Zato pa Nemci v takem viharju ne pričakujejo gostov. . . . Kakor orli planemo nanje! Ali ne bo lepo pirovati, Gusinjuška?"

"Ne vem, kaj bi rekel . . ." je zamrmral ta nedoločno.

"Ali ti je postalo glave žal?" je rekel veselo Ščekin, "saj je vseeno, kjerkoli jo pusti, ne?"

"Kaj — glava . . ." je odgovoril Klim s takim glasom, kakor bi jih imel še nekaj v zalogi.

Vasilij ga je počil po rami.

"Ako ni nič, potem ni da bi govoril. Ako se jambori zlomijo, ukaži, da vzame vsak uškuji po dva nadomestna jambora s seboj; glej, koliko je tu lesa! Pademo na Nemčurja, kakor sneg na glavo!"

Čila, veselo odločna volja je prevzela tudi Klima.

"Z nadomestnimi jambori pridemo!" je rekel prepričano.

"Hóla, les sekati!" je vzkliknil Ščekin in v navalu smeje odvažnosti zapretel s pestjo proti Jurjevu: čakajte, pasje duše!

V gozdu so zapele sekire in v kratkem času sta se na dnu vsakega uškuja belila po dva, sveže omajena jambora.

Ščekin je, kakor da bi bil pozabil na morje, pogledoval samo na sonce in zdaj pa zdaj stiskal pesti in se krčevito nasmihal; silno ga je že držala strast, da bi se pomeril z Nemci!

Ko je sonce prehodilo tri četrtine svoje poti po nebu, je Ščekin ukazal vkrcati se.

Z ljudmi napolnjeni uškuji so se, oddaljevaje se od brega, začeli zibati na valovih in so se, prišedši od otoka v nezavarovan

prostor, v besnih skokih metali po divjačem vodovju.

Jambore je mahoma nagnilo naprej in jadra napelo kakor velikanske krogle, uškuji so leteli kako rverter ter puščali penaste sledove za seboj.

Žvižganje vetra in pluskanje valov ni dalo razločiti niti najbližje besede, pa tudi govoril ni nihče: preveč strašne so bile od vseh strani dvigajoče se, s penami in brizgi ovenčane vodene grmade in odpirajoči se prepadi.

Cele jate od nekdaj priletelih galebov so z žalostnimi kriki spremljale uškuje; galebi so letali nizko nad njimi in se včasih skoraj zadevali ob sedeče s svojimi belosinjimi krili.

Vsi uškujniki so bili skoraj na mah premočeni do nitke.

Ščenek se je z železno roko oklenil okrajka ladje in sedel z debelimi očmi; zbežan nasmeh mu je zamrl na mokrem licu.

Tjurja je zlezal s klopi na dno, ležal tam na obrazu in se od zibanja preobračal z boka na bok, kakor mrtev som na vodi.

Djakonu je odneslo v vodo kapo z glave; veter mu je pulil in razmetaval dolge lase; njegov kreda blede obraz se je kakor negorljiv kup mokre slame zdaj ovil z lasmi kakor z dimom zdaj spet pokazal nedotaknjen z izbuljenimi očmi. Rešitve on že ni več pričakoval.

"Oče naš," je začel moliti Djakon zase, "oh, tepec jaz, ki sem šel z njimi! Iže esi na nebesah. . . tonem, hudiči naj vas poberejo vse skupaj! Da svjatitsja imja Tove. . . . Lepo vreme ste si izbrali, vrage! Da pridet carstvie Tvoe, pomiluj mja Bože, Bogorodice-Djevo radujsa, alliluija!"

Rezek tresk je pretrgal njegovo kašnato molitev. Ozrl se je in videl, da je padel jambor, ki se je bil zlomil skoraj prav spodaj, in je jadro pokrilo nekoliko ljudi.

Klim je hitro skočil k njemu in mu s spretnim udarcem z obuhom sekire izbil zagozdo, izvlekel odlomek in ga vrgel iz ladje. Dva človeka sta mu priskočila pomagat privezavati jadro in postaviti nov jambor.

Zdelo se je, da se je uškuji ustavil; kakor Djakon zmršeni valovi so se drug za drugim dvigali in se podili mimo, od zadaj so se kopičile, rasle in naglo dohitevale ladjo cele vodene gore.

Še trenotek in sežen visok val bi pljusnil čez krmo na ladjo, toda v trenotku, ko je val upadel in že v kolobar zvrtnil svoj spenjeni greben, je uškuji namah

znova tako šinil naprej, da so ljudje popadali s klopi: Klim in njegova pomočnika so bili pri trdili jambor in razpeli jadra.

"Ne bojte se, mladeči!" je zaklical Ščekin svojemu uškuju. "Skoraj se bo videl breg! Veseleje sedite!"

"Se še nisi naplesal?" je Djakon srdito zamrmral predse. Tudi on se je, pozabivši bolečino, hipoma z obema rokama prijel za okrajek in oči so se mu še bolj izbulile izpod las, ki so mu kakor divja, zmedena kodrčija zakrivali obraz.

Blizu njih, na sosednem uškuju se je zvrnil jambor.

Skočili so, da ga odstranijo, toda vrvi so se zamotale in visok val, ki je zdajci dohitel da-lež zaostali uškuji, je pljusnil nanj; ljudje, do pasu v vodi, so poskočili z mest, toda niso še utegnili plati vodo, že je drug val padel nanje in se zvalil čez nje dalje, pokopavši pod seboj ladjo. Samo nekoliko glav in otepajočih rok je ostalo za njo na površju; čez hip so tudi te izginile.

Na pomoč ni bilo misliti; možno je bilo samo sneti šapko in prekrižati se za utopljeni, kar so storili tudi vsi, ki so videli pogin tovarišev.

"Nikolaja Gavrilova uškuji! . . ." je šel glas po Ščekinovi ladji.

Veter je prešel v orkan. Da bi razbremenil jambor, ki se je pripognil skoraj do nosa in ki je pretel, da se zdaj zdaj prelomi čez pol, ga je Klim ojačil z vrvo; na drugih uškujih so storili takisto.

"Paramonov tone!" se je razneslo spet po uškuju in glave vseh so se obrnile v drugo stran: Paramonovski ladji je odbilo krmilo, ona je prišla z bokom pod val in se prevrnila z dnom na vrh.

"Breg se vidi!" je na vso moč zakričal Ščekin, da bi osrčil tovariše.

Resnično je bilo spredaj komaj s oznati ozko črno progno zemlje. Sonce se je kakor rdeča krogla počasi pogrezalo za njo, za kraj sveta, in poševni žarki so kakor rdeči trakovi legli na vodo.

Dalje prihodnjič
odprajte slovenske trgovce!

POZIV NA DELNIŠKO SEJO!

Tem potom se obvešča delničarje North American Bank Company, da se vrši delniška seja 10. januarja ob osmih zvečer v Knausovi dvorani, 6131 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Na tej seji se bo izvolilo direktorje in ukrepalo o vsem potrebnem v korist banke.

J. L. SURTZ, tajnik.

Ohranite ta kupon, je vreden 25¢

Ta kupon in 75c je za vstopnino dveh oseb na petkovo zabavo v dvorani cerkve sv. Vida, točno ob pol devetih zvečer.

Ohranite ta kupon, je vreden 25¢

RAZNOVRSTNA BOŽIČNA DARILA

lahko dobite za vse vaše drage v družini pri

Kogovsek & Znidar Prayer Book Shop
15606 Holmes Ave.

Raznoverstne molitvenke, slovenske in angleške ter raznoverstne druge predmete, male ali velike, si lahko izberete ter razveselite svoje drage z lepim darilom za Božič.

ZANESLJIVA POPRAVILA IN POSTREŽBA

Popravljamo radije za dom in avto, pralne stroje, peči in "cleaners."

PERUSEK FURNITURE CO.

809 East 152nd Street

Mulberry 9211

Odperto v ponedeljek, četrtek in soboto večer.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO
ŽELITA VSEM PRIJATELJEM IN ZNANCEM
JOSEPH IN PAULINE BIRK
6220 St. Clair Ave.
SLOVENSKA GOSTILNA

For a Practical Person With a Sentimental Side!

GENERAL ELECTRIC
Christmas Special

THE FINEST, most completely equipped refrigerator General Electric ever offered at this price.

Yours This Christmas For Only

\$159.00

Big 6.1 Cu. Ft. Size

"You'll Always Be Glad You Bought a G-E!"

OBLAK FURNITURE CO.

6612 St. Clair Ave.

HEnderson 2978

"Da, tudi jaz delam za SOHIO"

"Jaz sem tukaj zaposlen že celih 23 let, pa mi ni bilo še nikdar žal, da delam za SOHIO, kajti to je kompanija, ki ravna s svojimi delavci pošteno in pravilno! . . . in verujte mi, mi tudi držimo skupaj za to kompanijo."

"Taki mož kakor jaz je še več, ki delajo za SOHIO že 10 . . . 20 . . . in celo več kakor 30 let. Torej če so ti toliko časa pri tej kompaniji uslužbeni, si lahko mislite, da je navedena kompanija v resnici dobra tudi zanje!"

"Pri tem je neka posebna stvar zaradi SOHIO, katero imam jaz tako rad. Tukaj ima vsak delavec lepo priložnost po svoji zmožnosti. Pri tem se ne dela prav nobene izjeme kake narodnosti ali vere je dotičnik. To je res nekaj, kar smatram jaz za enakopravnost."

"Da, jaz sem vesel ker delam za SOHIO!"

THE STANDARD OIL CO. (OHIO)

Copyright 1939, The Standard Oil Co. (Ohio)

A MERRY CHRISTMAS

ZA in OD

vse družine

Zakaj bi ne telefonirali svojih pozdravov sorodnikom in posebnim prijateljem letos. Vsak ima nekaj besed za pozdrav. To je lepa prilika in stane tako malo. Klici na daljavo so najcenejši po 7 zvečer v soboto 23. decembra do 4:30 zjutraj v torek 26. decembra. Lahko telefonirate 112 milj za 35c, 180 milj za 50c, 300 milj za 70c. Cene so za 3 minutni govor od postaje do postaje. Božične cene veljajo tudi za Kanado, Alasko, Havaii in Porto Rico.

**57½ hours of
LOWEST LONG DISTANCE
TELEPHONE RATES**

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.